A°. 1840.

N°. 32.

MAANDAG, DEN 20sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 April 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 15 dezer maand, No. 493, is aan den Persoon van JACOB FRANÇOIS SAILE toegestaan, om zich in het vervolg te mogen noemen: JACOB FRANÇOIS SAILE VANIER, met autorisatie op den Ambtenaar belast met het houden der Burger-Register, om van deze naamstoevoeging, de noodige aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 April 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 15 dezer maand, No. 568 | 493, is tot *Eerste Luitenant* bij de Gewapende Burgermagt in het Neder-District *Nickerie*, benoemd en aangesteld: de oudste *Tweede Luitenant* JAMES TYNDALL, ~~en wel~~ in plaats van den Heer G. NICHOLSON, aan wien bij resolutie, dd. 7 Maart ll., No. 313, op deszelfs verzoek, als zoodanig *eervol* ontslag is verleend.

Voorts:

Tot *Tweede Luitenant*, de Vaandrig ALEXANDER MAC DONALD; — en

Tot *Vaandrig* de Adjudant Onder-Officier ANTHONY DESSÉ.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Z. M. Brik *GIER*, gecommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse, GALUP, op *DINGSDAG* den 21sten dezer, de reis naar *Curaçao* zullende aannemen, zoo zal het Brieven-Pakket voor dat Eiland bestemd, dien dag des morgens ten *tien* uren worden gesloten.

Paramaribo, den 17 April 1840.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Militair Bureau.

Den 15 April 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schont bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements - Order van heden, No. 98 | 12, aan den Heer CHARLES DEL PRADO, ten gevolge van daarom gedaan verzoek, *eervol* ontslag verleend, als *TWEEDE LUITENANT* bij de Schutterij te *Paramaribo.*

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

ADVERTENTIEN.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Fransche Oorlogs Schoener LA COLOMBE, onder bevel van den Kapitein DIGEAULT, komende van Cayenne; Passagier: de Heer Cadeot, Directeur de l'Interieur van Martinique, op zijne reize derwaarts.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 28 February 1840).

Frankrijk.

PARIJS, den 20 Februarij.

Heden was, in de Kamer der afgevaardigden, het wets-ontwerp, vragende eene dotatie voor den Hertog van Nemours, aan de orde van den dag. Reeds vroegtijdig waren alle tribunes, zoo de gereserveerde als de openbare, opgepropt vol en duizenden nieuwsgierigen, die om toegangkaartjes verzochten, moesten afgewezen worden. Men was gespannen op de belangrijke discussie, welke men verwachtte, want men wist dat een groot aantal redenaars zich zoowel voor als tegen het ontwerp had doen inschrijven. Intusschen zagen deze allen van het woord af en slechts een hunner, de Heer Couturier, nam het woord op zonder dat evenwel te midden van het gedruisch in de kamer, hetwelk de president te vergeefs poogde te doen ophouden, zijne redevoering in het allerminst kon worden verstaan. De algemeene discussie werd daarop gesloten, en de kamer zou nu tot de behandeling der artikelen overgaan, toen twintig leden de geheime stemming verlangden. De uitslag derzelve was, dat het wets-ontwerp met 226 tegen 200 stemmen werd *verworpen*. Gelijk men denken kan bragt deze uitkomst zoowel in de kamer als op de tribunes eene levendige sensatie te weeg.

— Het dagblad *la Presse* bevat het volgende: — »Een dagblad haalt heden de volgende merkwaardige woorden aan, eenige dagen geleden door lord Melbourne in het Engelsche Parlement uitgesproken: Omringd zoo ik het geweest ben, van eene atmospheer van kwaadaardigheid, laster en schandaal, sidder ik met eene soort van bijgeloovigen schrik, als ik denk aan de magt van den leugen. De waarheid kan eindelijk zegepralen; maar, gelooft het, de leugen is vermogend en zijne kracht duurzaam, vooral wanneer, zoo als in dit land, hij geholpen wordt door werktuigen, van welke alle de kracht en alle de hulpmiddelen bestemd schijnen, om de waarheid te verstikken en de zwarste lasteringen en de onwaardigste leugens te verspreiden." Welke ernstige overwegingen worden niet door eene dergelijke bekentenis uit den mond van eenen staatsman opgewekt.

Engeland.

LONDEN, den 21 Februarij.

H. M. de Koningin ontvangt van alle kanten deputatien met de vleijendste adressen van gelukwensching met haar huwelijk; dergelijke adressen worden ook afzonderlijk aan prins Albert en aan de hertogin van Kent aangeboden, waarvan de beide Huizen van het Parlement het voorbeeld gegeven hebben. De hofhouding van den prins is nog maar gedeeltelijk georganiseerd, hetgeen reeds aanleiding tot verwarring gegeven heeft. Toen namelijk de commissie van het Lagerhuis, verleden Dingsdag, op den haar bepaalden tijd, 's middags ten 2 ure, zich aan het paleis vervoegd, en een half uur in eene der voorzalen gewacht had, ontving zij berigt, dat de prins bezig met het geheele corps diplomatique, waarvan de leden een voor een aan hem voorgesteld werden, te ontvangen, niet vóór vier ure in de gelegenheid zoude zijn, de commissie bij zich te zien. De commissie zich hierop verwijderd hebbende, ontving ten half vier ure eene nieuwe boodschap, strekkende om haar te verzoeken, de aanbieding van het adres tot den vol-

genden dag uit te stellen. Dienvolgens is het adres van gelukwensching van het Lagerhuis eerst Woensdag ten één ure aan den Prins aangeboden, waarop Z. K. H. letterlijk hetzelfde antwoord heeft gegeven, als op dat van het Hoogerhuis, te weten, dat hij zich zeer vereerd gevoelt met den goeden dunk, welken het Parlement van hem heeft, en dat hij zijn leven zal toewijden, om daaraan te beantwoorden. Z. K. H. verontschuldigde zich vervolgens wegens de teleurstelling van den vorigen dag, met den nog onvolkomen staat zijner hofhouding, en de onbedrevenheid zijner hofbeambten, welke, aan hunne bezigheden nog niet gewoon, bij vergissing twee audientiën op hetzelfde uur bepaald hadden, en maakte deze verontschuldiging met zoo veel eenvoudige openhartigheid en welmeende beleefdheid, dat de commissie hem wel voldaan verliet, en, voor zoo veel wij opgemerkt hebben, van haren tegenspoed geene openlijke melding in het Parlement gemaakt heeft.

— Onlangs overleed, op een dorp nabij Birmingham, de heer Murdoch, de vinder der gazverlichting. Hij was, even als de beroemde James Watt, een Schot van afkomst en de zoon eens molenaars. Hij werd in 1754 bij Old Cumnok nabij Ayrshire geboren, en kwam in 1777 naar Engeland waar hij zich op het werktuigkundige toelegde en groote vorderingen maakte. Het eerste spoorweg-rijtuig werd door hem vervaardigd, naar de beginsel door Watt gesteld, die sedert voor alle werktuigen van dien aard gevolgd zijn. Watt roemt, in zijne toelichtingen over Robinsons verhandeling over de stoommachines, verscheiden belangrijke verbeteringen, door Murdoch uitgedacht. Doch zijne grootste verdienste bestaat in zijne vinding van het gazlicht, uit kolen en andere brandbare stoffen verkregen. Na verscheidene in het jaar 1792 gedane proeven, waarbij hij de voortreffelijkheid van dit licht boven dat uit olie en andere dierlijke zelfstandigheden bewees, gaf hij in het jaar 1802, ter gelegenheid van den vrede van Amiens, in het eerst openbaar blijken daarvan. In het jaar 1805 plaagde hij in de *philosophical Transactions* eene verhandeling over zijne vinding, waarvoor hij de gouden medaille van de Koninklijke Maatschappij van Wetenschappen verwierf. In zijne laatste levensjaren waren zoo wel zijne geestvermogens als ligchaamskrachten zeer verminderd.

— Na de groote ramp te Chios, in 1822, was de geheele buit, welke de Turken aldaar verzameld hadden, aan boord van eenen driedekker, onder de vlag van den Kapudan-Pacha, gebragt. De waarde van het goud het zilver en de juweelen werd onnoemelijk geacht. Toen het schip naar Konstantinopel op reis ging, geraakte het, drie mijlen van de kust verwijderd zijnde, in brand, en, het kruid vuur gevat hebbende, was de uitbarsting zóó hevig, dat de stukken hout zelfs op het strand geworpen werden. Nu hebben verleden jaar twee Smirnasche kooplieden met het Turksche gouvernement een verdrag gemaakt, wegens het opvisschen der gezonken schatten, en hebben tot dat einde eene duikers-klok van Londen laten komen. De toestel echter niet berekend zijnde voor eene diepte van 31 vademen water, is de onderneming mislukt en opgegeven, nadat de duikelaar, met name Dean, een Engelschman, er het leven bij verloren had. De zaak is echter op nieuw opgevat door eenen Heer Loubeg, die vóór omtrent 7 maanden van hier gegaan is, met eene verbeterde duikers-klok, welke hem, naar men zegt, 10,000 p. st. kost, en waarmede men, op de genoemde diepte, een half uur lang onder water kan blijven. Men verneemt intusschen, dat ook hij nog maar weinige vruchten van zijne gewaagde onderneming heeft ingeoogst. Na den omtrek, waar het ongeluk gebeurd is, onder water, in alle rigtingen doorzocht te hebben, heeft hij, behalve eenige kleinigheden, nog niets meer dan twee ijzeren en elf metalen stukken geschut boven gebragt, en vindt naauwelijks genoeg, om zijne dagelijksche onkosten goed te maken.

Duitschland.

FRANKFORT, den 18 Februarij.

De Heer Laurent, die onlangs door den Paus tot Vicarius Apostolicus voor het *ongeloovige noorden* is benoemd geworden, en die zich kortelings in de Pruisische streken had doen opmerken, is naar Belgie teruggekeerd; blijkens de geloofwaardigste brieven uit Berlijn heeft hij zijn plan, om eene bekeerings-expeditie naar het Duitsche noorden te ondernemen, vooreerst laten varen. De gouvernementen der Noord-Duitsche landen hadden zulke vaste besluiten ten aanzien van den Heer Laurent genomen, dat hij het niet waagde de vervulling van zijne zending te beproeven.

In Posen vertoont zich nergens werkelijke verbittering van godsdienstige partijen, maar hoogst genomen van slechts enkele kerkelijke personen. Zoowel de adel als de geestelijkheid is ganch en al tot rust en vrede geneigd. Indien al, daar te lande, nog niet wederom overal het luiden der klokken wordt gehoord en menig orgel boosaardiglijk is vernield, opdat het zich niet zoude kunnen laten hooren, kan zulks toch geen kerkrouw genoemd worden, zoo als de *Augsb. Zeitung* het wil doen voorkomen. In Salezie wil, ondanks alle pogingen en alle in massa daarheen gezonden brochures, geene ultramontaansche opruijing wortel schieten.

Het berigt dat de Aartbisschop van Keulen in waardige taal eenen brief aan den Koning van Pruisen zoude hebben gezonden, waarbij hij verlangde, aangezien hij thans tot den staat van gezondheid was teruggekeerd, om of voor de regtbank gebragt, of in zijnen terugkeer naar Keulen niet verhinderd, of eindelijk naar Minden terug gevoerd te worden, opdat hij daar ter eere Gods de kerkerstraf zoude kunnen doorstaan, is niets dan een louter verdichtsel. De bisschop heeft, integendeel, het reeds lang voor zijne ziekte aangeboden woord van eer, om, wanneer hij uit Minden wierd ontslagen, zich noch naar Keulen te begeven, noch zich met de aangelegenheden daar ter stede te bemoeijen, als man van eer gebonden, en alle op het tegendeel doelende aanduidingen standvastiglijk afgewezen.

— Deze stad zal door het oprigten van verschillende monumenten verfraaid worden; het beeld van Keizer Karel den Grooten zal voor den Dom worden geplaatst. De Heer Wendelstad heeft het model van hetzelve reeds afgewerkt. De Heer Thorwaldsen heeft herwaarts geschreven, dat hij met het vervaardigen van het model voor het monument van Göthe een begin heeft gemaakt. Ook spreekt men weder van het leggen eener kettingbrug over de Main, in de nabijheid dezer stad, hetwelk bijzonder voordeelig en gemakkelijk zou zijn.

— Eene particuliere daad van wraak heeft een verschrikkelijk onheil gesticht. In het fraaije dorp Falsoe-Thorkeney, in het Temeswarsche comitaat van Hongarije, werd onlangs het huwelijk gevierd tusschen de dochter van eenen rijken landbouwer en eenen boerenzoon uit de nabijheid. Een vorige minnaar van het meisje, Karel Thelkey, die door haar afgewezen was, stak het huis der jonggehuwden na middernacht in brand, en de vlam, door een noord westen wind aangeblazen, sloeg weldra van het eene rieten dak naar het andere over, zoodat in minder dan twee en een half uur het gansche dorp, van 290 huizen en 900 inwoners in de asch lag. — Verscheiden personen zijn omgekomen of gekwetst; tot de eersten behoort de bruid, tot de laatsten haar man. Bovendien is de schade van belang en de welvaart van menigeen vernield. De daders is gevat en heeft alles bekend.

Belgie.

BRUSSEL, 20 Februarij.

De hertogen van Orleans en Nemours waren werkelijk op reis naar Brussel tijdens de discussie over de dotatie. Te Compiégne wachtten zij het berigt der aanneming af, ten einde zich alsdan met den meesten spoed naar onze hoofdstad te begeven. Men gelooft dat de Koning der Franschen uit zijn persoonlijk vermogen aan den Hertog van Nemours een inkomen van 300,000 francs zal verzekeren.

— Men verhaalt van den jongen prins Albert eenen trek, die zijn hart eer aandoet. Voor ongeveer vier jaren ontving de prins, tijdens een kortstondig verblijf in deze hoofdstad, eenige lessen in de letterkunde en geschiedenis van eenen geleerde, geheel in zijne boeken verdiept en zich overigens weinig om de wereld bekommerende. Het viel dan ook thans dien geleerde niet eens in, om zijnen voormaligen leerling als toekomstig gemaal der Koningin van Engeland te begroeten. Doch de Prins had hem niet vergeten; hij liet zijnen ouden leermeester bij zich komen, verweet hem op de beminnelijkste wijze, dat hij zijnen leerling aldus verwaarloosde, drukte hem eindelijk op eene hartelijke wijze de hand en bedankte hem nog eens voor zijne goede lessen, welke hij betuigde nimmer te zullen vergeten. De grijsaard, het hart vol erkentelijkheid, verliet den prins, en toen hij te huis kwam vond hij eene heerlijke met diamanten omzette snuifdoos, prijkende met het naamcijfer van den toekomstigen Koning van Engeland.

In het weeshuis te Luik is een opstand uitgebroken. Een der jongens door den vader des gestichts gestraft zijnde, werd deze eensklaps door een aantal met stokken en stangen gewapende weesjongens aangevallen en met den dood bedreigd, bijaldien hij hunnen gevangen kameraad niet dadelijk op vrije voeten stelde. De vader had naauwelijk den tijd te ontvlugten en zich in zijne kamer op te sluiten. Ook hier werd hij echter door de weesjongens belegerd en het ergste ware voor hem te vreezen geweest, bijaldien de bedienden niet de gewapende magt er bij gehaald hadden en deze, na door de kleine muiters met eenen hagel van steenen ontvangen te zijn geworden, eindelijk de opstandelingen uit een had gedreven. Een der belhamels had, toen de gewapende magt verscheen zijne kameraden in slagorde op den hof geschaard.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.